

Psalmoptera,
Vaage-Hval.

Den 15de Aprie 1844 fangedes i Skogsvaage, Lunds Prostlykke, en Hval, 12 Ellen lang. - Foster fandtes ikke i den, men derimod endel Parasiter, nemlig: i Mave og i Mængde Arcafidet, i Mædderet, 2 Hudvoldsvorme,

1, og i Leveren, en halv Sneis Fyler, og Slogten monotooma. - Paa Huden observeredes ingen Snijstedtjør.

Jeg fik Hudvoldene, og sendte dem til Prof. Eschricht til Afprøvelse af Luftvold, med det Forsigtige "ingen igjennem Lingerne, Absister og den Huld, som omgav Leveren, samt til Prof. Eschricht. I den første prøvte Mave, hvor en Mængde Siedeben laae, var den indvendige Huld hvid; i den 2de, hvor der kun spæes Slim, mørke Kjødfered. i den 3de, hvor en Mængde Gule laae,

grønlig. — Imellem den 2^{den} og 3^{die}
Mars var en Kört, 3 a 4 Tomer lang,
trang Abning, hvor der indhæledes
en tiik Melkugleg Materie.

Bønderne, som brøgte Andvoldene,
Hans Skoge og Hans Skoge, berolde
mig, at en Hval er lettere at
jage eller drive ind i Hvalvægen
og at fange, end en Han (2) at
den første sjelden og den sidste no-
sten altid, naar den efterfølges med
Pile og Spyd, søyes paa Noderne
og brides igjennem disse. 3) at
saa ofte en Hval fanges ser
man altid Hannen nogle Dage
efter at gaar søgende udenfor
Vægen men, paa forryktigt at
den ej lader sig indstønge. 4) at
der findes, men meget sjelden,
paa Hvalerne Humer seer Lange,
fyrfornige Trippedijm / Penneller.
Hans Skoge sagde, at ville kun
haade været tilfaldet med 2 af de
40 Hvale, han haade været med at
døbe. — De berolde ogsaa,
at Sangerne yvre sig alle Hvalene
Poen nyttige paa den Maade, at

Han har i sine Brev til mig sagt
men det ene var et Gumpsteden.

at De, efterat Tyodet i Løven
aftraadte og udsat af Fins' efter,
hugge og knuse Benene i smaa
Stykker, samt give dem til Høerne
som de dem med megen Begjær
delighed. — Være sigde De, hvad
jeg anser for et vore vigtigst at
Hvalen i Bristel har to Hørbeen;
og Hans Skogge lovede mig, Experi-
ment. — I Skogvaagen dros
Hvalene bestaaende med indskude Jern-
Pile, paa store Troestkaster; men i
Tellevaagen tage Bønderne Hvalene
med Mægt naar de kunne faae
dem ind i den inderte Vaag, thi
da issende de en stor Vildsvin
for dem, og med denne trostke de
dem paa Land.

Den 24de April 1844 fangedes, i en
Vaag ved Lavanger, paa Luthoien, af
en Hval, som blev drott ved
Skud af en Pile. — Fiskerne for-
stalte mig den mørkelige Omstæn-
delighed, at da Pilen traf Hvalen,
blev det store Troestkraft, hvori

Filen, da den blev indskudt, sad
fast, stignet over 20 Ellen højt
op i Luften — Sandelig et
frappant Dreies paa Hval-
lens ubjorne chinkelkraft.

Ogsaa denne Hval var en Hval,
circa 11 1/2 Al. lang. — Dagen efter

at denne Hval var drott Laes en
langt større Hval, formodentlig Han-
men, at gaae sejende i det Yere
af Vaagen, men den var saa skjæ
at den ikke lod sig jage eller drive
ind i den trangere Vaag. — Den

fangede Hval var en ring Hval,
eller som Bønderne indtrykte sig:
en Guige-Hval, circa 11 1/2 Al. lang,

men den havde intet Doster i sig. —
Paa denne Hval erholdt jeg Skellet
complet, paa det nor, at Bødkkenbæ-
ne fattedes. — Jeg fik ogsaa af Dre-

videne: Milten, ^{Hjertets} Hjerte, og no-
get af Leveren, i hvilken ^{inde} jeg
 fandt circa 12 Syler af Stogten ^{mod} ~~to~~ to.

ma. — Da Skindet paa Understyberne

Himmelfærte nr 27
"Amgustine, paa 27/2 1/2"

for en Del paa disse, undersøgte
 jeg nøje, om der ikke paa samme fandt
 sig enkelte Haaer, med Knuder eller
 Forhøjninger paa Benet derunder?
 men dette var aldeles ikke Tilfældet.
 Ved denne Hval fandt jeg følgende
 mærkelige Beskaffenheder:

1. at Pøjsbenet: Os' sterni if ikke
 var længere end 4 Tomer, althaa om-
 trent $\frac{3}{4}$ kortere end Pøjs benet
 af en af de her sædvanlige Balen-
 optere, og at det derunder havde
 en anden Form, endrent følger
 de: sædvanlige

2. at Pøjsfinnerne: Armpene,
 vare både kortere end paa Balen
 optere af lignende Størrelse, da
 Længden kun var $\frac{1}{2}$ og Pore
 den " og tillige smalle.

3. at Skiltet havde en anden Dan-
 nelse, end de sædvanlige Balenopte-
 rers: Dunnes Flines O.

4. at Hovedet og Rydberne vare
 usædvanligent store i Forhold til
 Dyrets Længde, Hovedet
 og Rydberne lange.

For 2de 1871 2de
 Hvalerens 1871
 "følede" 1871
 "Grunn" 1871

af samtlige anførte Grunde anseer jeg
det muligt, at denne Senest fang-
ede Hval er et andet Species end
den her sodvanlige Quitsjoring, hvil-
ket jeg agter nærmere at undersøge
ved at sammenligne dette Skelet
naar det er præpareret, med Hu-
sets Balorophor Skelet. —

Arven paa Dyrtsfinnerne
var graa og hvid flumet. —

Hjertet og Miltens Ende, jeg Pra-
fessor Kochsigt i Spiritus, ~~Dyrts~~
Skulde maaskee det fangede Dyr
have været en ung Hval, som end-
nu ikke havde forladt Moderen,
og den store Hval, som saas inde i
Vaagen Dagen efter, have været Mo-
deren, der fødte efter den Uag.
Man maaskee se, at de unge Hvale
længere skulle følge med Moderen.
Hvis denne Formodning er rigtig, store
Miltens forskjellige Dannelse som
sees, at den hos det unge Dyr er var-
fuld hornet indennet, og Hvaldets

~~Man~~ som lof i Skaplen, ud dets
Veigens Jaagvaar som de troogt med i
Yndalme. — Dne Skjendens siges
Aalen, men holden Læne som ved
manfren Læne, ~~frægtet~~ nftvæst som
som ved manfren Lov og som Vaadens
ind, eller Dving, og som lofren
La Skindens Lægtvæst siges eller
Læne nftvæst som Læne af Læne
fornen Læne, inden ud fægt andt
Skjend med ind vndermullig, som
dne Skilling, som som som holden Læne,
gæren som.

Siges om Bønderne kaldte den sidst
"melde Hval, en Quigo-Hval, således
kaldte de almindeligen.

en voxen Hval, Qual-Oxe,

— Hval, Qual-Ku, og

en nijsvæst eller ganske ung Hval, Qual-Kælv.

samt et Foster,

Dise Bøndernes vise, at Bønderne
rætteligen ansæe Hvalene som Palle
Dyr, ikke som Fiske.

De sidste Dage af April fangedes at
ter i Vøjevaagen, saa Læne, en Hval, hvorm
vthromagen Hval kjøble Skelettet og Fosteret,
og i Skogsvaagen en Hval, hvortaf Hval
ligeledes erhvoldt Fosteret.